

На 62.међународном београдском сајму књига, позивамо Вас да присуствујете 24.10.2017.године у 13,00 часова на штанду Представништва Републике Српске промоцији књиге „ЧЕТНИКУША“, аутор Емил Влајки

„ЧЕТНИКУША“

Башчаршијски себиљ, Бегова џамија и наслов “Четникуша” на корицама књиге, готово сам сигуран сваког ко их види не оставља равнодушним. Без обзира што сам судионик ратног времена 90-тих у Сарајеву и што сам готово био убеђен да не постоји ништа речено или написано, да у мени може произвести било какву емоцију или ти преиспитивање било чега што сам на задате теме закључио. Напротив након читања књиге десило се све супротно.

Генијалност дела проф. др Емила Влајкија у сваком тренутку потврђује да су савршене ствари увек једноставне. У једном тренутку препознатљивост догађаја, ликова и радње вас уведе у неку нестварну димензију, где иако немате 3-де наочаре почињете да гледате документарну позоришну представу. У настајању овог дела постављала се дилема да ли је наслов као “Четникуша” адекватан за дело “које је можда случајност, а можда судбина”. Упркос томе знајући да су у Сарајеву све српске мајке, сестре, супруге и ћерке називане четникушама само зато што су српкиње, а знајући да Рада која је главни лик, није једина која није више сматрана мајком већ истинском четникушом, како је и сам аутора цитирајући Алена апострофирао целокупну драму једног ратног лудила, готово сам сигуран да је наслов књиге и више него адекватан јер је сам по себи истина коју из незнатих разлога прећуткујемо, не говоримо и не пишемо. Без претенциозног суда како ћу рећи нешто паметно или не дај Боже да неког унизим већ напротив као покорни скромни, раб Божији по први пут сам слушајући или тачније читајући цитирање великог Андрића осетио неку врсту надоградње која ми се учинила превише сувислом, да је забрињавајућа. Такође брилијантна сублимација утопистичког политичког модела којег је потписао Изетбеговић у “Исламској декларацији” стављајући је у контекст “Четникуше” је обавеза за све оне који се баве политичким анализама, проценама и иним стварима, да ставе прст на чело и прочитају ову књигу за почетак три пута за три дана, па да тек онда размишљају о контекстима аутора где спомиње Нови, Стари завјет, јеврејски светски конгрес, трилатералну комисију, ЦИА-ну доктрину Алена Даласа из 1954. Југословенском уставу из 74 те попису који му је претходио, салонским револуционарима....дубина саркастичног приказа професора Влајкија који можда понекад прелази границе прихватљивог, када је у питању екстремни радикализам и питање шта је он у стању да донесе.

Оно у шта сам сто процентно сигуран је да ван временско дело професора Влајкија неће никога оставити равнодушним. Његова храброст му даје за право, а недостатак храбрости нама, да се сви заједно упитамо ко смо ми Срби . Описујући тројицу универзитетских професора како о једном историјском периоду само зато што су Србин, Хрват или Бошњак говоре на различите начине дефинишући све наше заблуде и различитости сматрам да смо почаствовани

што један јеврејски хрват, рођени Дубровчанин одшколован на Загребачком свеучилишту, прича најсрпскију причу високоинтелектуалног нивоа. Зато Вам од срца препоручујем да на 62.међународном београдском сајму књига, присуствујете 24.10.2017.године у 13,00 часова на штанду Представништва Републике Српске, промоцији ове књиге.

За „ЧАСТ ОТАЏБИНЕ“

Бранислав Окука